

Z DENŮ KU SALONNĚ EKOLÓ 1/2 KY

Pondělí, 30. srpna 2018

Dost často mi něco nebo někdo pátímipomene, ať je májím k ekologii a k životu vůbec trochu netypický, mohu být ctěžen studeným koidnět pátímá-stup. No a s ním v ekologických kruzích občas narážím... Byl jsem v druhém Jela jsem slavnostně pocukrovanou krajinou vlakem do Plzně na festival pátrůdného stavění. Pátím sedmou ráno s Hlavním nádražím kupuju vodu a bagetku "ach jo, proč májím jen bagetky s tofu? Tofu mi nechutná. Aha, to je zdravější prodejna! Co se děje dál, kupuju.

Pátímto se ke mně

žebračka "ach jo, ať jste někdo" proto jsem nevolila jako nástupní stanici

Smíchovská, ale Hlavník, doufala jsem, ať odsud tyhle třešky snad zmizely, ale ne - to tak.

Že Pani, má se včas na něco zeptat?

Že Ne, nemá se, odseknu.

Že Nedělím vím nic z toho, tak na mě nebuďte nepřátelští, ať se rozkřikne se.

Že Vím, víte se do toho soukromí - a je to na mě, křik, ať se oponuju.

Že Já mám takovej syndrom, ať vysvětluje mi hbitě. A pokračuje vysvětlováním, ať potěbuje aspoň peněze na snění a na horké věci.

Abych se jí zbavila, děvám jí tu bagetku s tofu "kterou moc nechce" a padesátikorunu postřenu nějakou divnou rzí, ale snad platnou. Ach jo!!! Tyhle třešky si máš vždycky neomylně vyberou, asi vypadám jako mák... nebo jako ekološka, ať ode mě ekajš - sociálně - solidárnost. Já ale moc solidárná nejsem. Hrome, myslím si, jestli je zdravější, tak pátímce má se pracovat, a jestli je nemocnější, tak májím má-t nějakou podporu a vyvíjet šinnost v rámci nějakých pátmímá-tených programů, prostě co zvládne, ale v šedém pátmá-padá, nemá šebat!!! Šebání - mi pátímjde poněkud - c - pro obě strany a pátmá jla bych si, aby bylo zcela vyměceno. Tuhle diverzitu společnosti a inkluzi šebání si prostě nepřáteluju. Taky proto jsem na šebáníky zřádně aspoň trochu nevrle (i když tš je mi pak to celě je to, nepřátelš - jemně, jš). Aby viděli, ať se mi to nelíbí - a nesouhlasím s tím. Možná ať se si někde dá jci tuhle pouliční - dobrošinnost uš - vajš - "já nikdy ať šebáníkám něco dějím nebo nedějím, vždycky se tak nějak za mě stydám.

Meze civilizace - šitosti

Cestou ve vlaku pozoruju okněkem krásně zasněženou krajinu, na kterou se sněží - další - vločky, a napadám mě, v šem vím jsem je to konzervativní, zkostnatějí, nevrle naješ - a co prostě z hloubi duše neschvaluju.

K ekologii májím netěhnou ani tak nějak romantickě a citově pohnutky, jako spíš - řze rozumově založeně

odhady dosti neblahé budoucnosti, která lidstvo pravděpodobně čeká. A třeba co se týká vracení k přirodě, jsem ho schopná jen ve velmi omezené míře.

Onehdy jsem viděla
 nějakou ženu o urinoterapii a přitom mi to nejen naprosto odporné, ale i proti zdravému rozumu. Moje je přece odpadková koňská na jeho organismu, a jestli se tam vyplavují nějaké signály o našich nemocech, tak bych je třeba pochopila, kdyby se napřed nějak zžvýčhtaly, vyfiltrovaly, vyčistily a pak teprve užívaly, ale tohle... Velké FUJ!
 Nebo mi jedna z mých kolegyní nadšeně vyprávěla o lázeňských pijavicích a co všechno dobrého nám do krve přinesl. Fššššššš!!!
 Nikdy!

Podobně instinktivně
 jsem si uvědomila, že existují i domácí porodnice. Dnes už se docela předpokládá, že kdo směřuje ekologicky a alternativně, ten bude také pro domácí porod. Já pro něj nejsem, naopak mám instinktivně děs a o klivě se mi. Když se o nich mluvím, předem o všem se mi vždycky vybaví placenta v jejím cívce se vtrávit do krve na koberec. Chápu, že tohle není úplně racionální představa, a do debat o domácích porodech tedy zřídka zasahuju. Ona je to hodná generace, která, je třeba, generace naší matky, která se sama (ve dvacátých a třicátých letech) narodila v jiné domě, která nadšeně z dobrodružství porodnic a lázeňských lázeň (které si už vala v padesátých a šedesátých letech) a domácí porod dodnes předkládá za naprostě barbarství, a já jsem v tom vyrůstala.

Když už jsme u toho, tak domácí umělé zrovna neobdivuju. Máj otec sice uměl doma, ale nebylo to nic hezkého a myslím si, že poslední dva týdny by se trápil máj, kdyby ho nějakým utlumovali v nemocnici. Takže když předem dát, ale zatím mám takový pocit, že předem vlastní umělé bych chtěla být sama (instinkt zvláště, který záleží na kam do křesla a tam třeba zhasne) a rozhodně bych si nepředstavila, aby máj někdo rušil a zatím jsem si jako jámi předem, držím ruku a podobně. (No jáj v m, asi jsem citová depravant, ale prostě to takhle mám.)

Očkování,
 GMO a další body v životě státní

Podobně to mám s
 očkováním, v zásadě v přirodě v jeho dobrodružství a jen jsem toho názoru, že farmaceutické firmy se nám pochopitelně "v zájmu svých zisků" snaží vnutit těch různých očkování a až moc. Pravda je tedy podle mě, kde uprostřed, asi není správné dávat úplně malým miminkům kožní dýcháky multivakcín, ani očkovat proti každému banálnímu onemocnění nebo proti nějakému, co dostaneme jen s minimální pravděpodobností, ale hrázou mi vstávají vlasy na hlavě, když někdo zpochybňuje princip očkování jako takový a tvrdí, že přiroda si sama poradí nejlépe. No jestliže si poradí, jenomže přitom téměř vždy dost nemilosrdně...

Podobně to mám s GMO, v tomto případě jsem spíše proti, ale když si je někdo plete s chemickými jedy, tvrdí, že jediným motivem k jejich zavádění je ziskuchtivost (jako to hlásala slavná indická vědkyně Vandana Shiva, když jsem v listopadu byla v Indii na konferenci), nebo když někdo emotivně lamentuje, že člověk si nemá hrát na

boha, vÁ;echno se ve mnÁ; bouÁ™-: mohli bychom o tom prosÁ-m diskutovat vÁ;cnÁ;???

Pak je tu celÁ; velkÁ;

oblast, kterou bych shrnula jako â€žjÁ-dlo coby vÁ-raâ€œ - Ä•lovÁ;k nesmÁ- probÁ'h snÁ-st ani Á¼dibÁ-Ä•ek bÁ-lÁ©ho cukru, lepek je jed (pÁ™estoÁ¼e se zÁ;imÁ;rnÁ; zÁ-skÁ;vÁ; z pÁ;enice, pak se jmenuje seitan a prodÁ;ivÁ; se ve zdravÁ© vÁ½Á¼ivÁ;), a tak podobnÁ;. Jeden takovÁ½ pÁ™esvÁ;dÁ•enÁ½ â€žvÁ;Á™-cÁ-â€œ mi napÁ™-klad tvrdil, Á¼e kdyÁ¼ budu jÁ-st chleba s kÁ™upavou kÁ-rkou, zaklÁ;dÁ;im si na mrtvici. ProsÁ-m???

Na

druhÁ© stranÁ;...

PÁ™esto proti vÁ;jem

tÁ;mhle vÁ;cem nijak militantnÁ; nevystupuju. PÁ™-Ä•- se mi hlavnÁ; ty emotivnÁ;, pÁ™ehnanÁ© a pÁ™estÁ™elenÁ© â€žÁ;piÁ•ky ledovceâ€œ a myslÁ-m si, Á¼e v zÁ;isadÁ; je ten celÁ½ pohyb a posun v naÁ;Á- spoleÁ•nosti k dobrÁ©mu. NepatÁ™-m k onÁ© skupinÁ; technokratÁ;, kterÁ½ch je hodnÁ; tÁ™eba v Á™adÁ;ich vÁ;dcÁ; a kteÁ™- tvÁ;Á™- v tvÁ;Á™ rÁ-znÁ½m globÁ;lnÁ-m hrozbÁ;im a neveselÁ½m vyhlÁ-dkÁ;im lidstva navrhuje- jako Á™eÁ;enÁ- jadernou energetiku a pÁ;stovÁ;nÁ- GM potravin. RÁ;da bych pÁ™ece jenom vsadila na vizi, Á¼e se hodnoty a celkovÁ½ pohled na Á¼ivot, na pÁ™-rodu a na naÁ;e mÁ-sto v nÁ- v hlavÁ;ich vÁ;tÁ;iny lidÁ-nÁ;jak radikÁ;lnÁ; zmÁ;nÁ- a zaÁ•nou se chovat a myslet jinak. A chÁ;pu, Á¼e pÁ™i tomhle posunu vznikÁ; diverzita neutrÁ-znÁ;jÁ-ch nÁ;zorÁ- a pÁ™esvÁ;dÁ•enÁ-. Jen mi nÁ; kterÁ© z nich dÁ;lajÁ- a budou dÁ;lat potÁ-Á¼e...

EVA HAUSEROVÁ•